

Arrest

nr. 346 541 van 13 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 8 december 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 9 april 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) van 8 december 2025.

Artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, §2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet stelt:

*“De vervalldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.
Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”*

Op 12 februari 2026 ontvangt de Raad van de verwerende partij een schrijven waarbij zij een bewijs van aangetekende zending van de bestreden beslissing overmaakt. Dit stuk, zo stelt de verwerende partij in haar

schrijven, zou zij ook hebben overgemaakt aan de verzoekende partij. Op het verzendbewijs van de post staat de poststempel van 15 december 2025 te lezen. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn te lopen op donderdag 18 december 2025 en betrof de laatste nuttige dag om tegen deze beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken derhalve vrijdag 16 januari 2026. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift op 17 januari 2026 op elektronische wijze aan de Raad werd overgemaakt, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, komt het beroep laattijdig voor.

De verzoekende partij houdt voor dat zij de bestreden beslissing op 23 december 2025 “(...) in ontvangst heeft genomen (...)”. Zij verduidelijkt echter niet wat “in ontvangst nemen” daadwerkelijk inhoudt noch levert zij daarvan enig (begin van) bewijs. Voor zover met “in ontvangst nemen” het afhalen bij de post wordt bedoeld, nergens blijkt uit de e-tracker gegevens van de aangetekende zending van de bestreden beslissing dat de verzoekende partij de aangetekende zending is gaan ophalen. De Raad wijst er daarbij ook op dat de termijn van artikel 39/57, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet ingaat op het moment dat een aangetekende zending wordt afgehaald bij de post. Opdat een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig geschiedt, is het voldoende dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en dat, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of aan een ander op dat adres verblijvend persoon heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus een bericht wordt achtergelaten waarin de belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (cf. RvS 3 december 2009, nr. 198.499, RvS 27 oktober 2014, 208.491 en RvS 18 januari 2014, nr. 226.239). Hierbij wordt de kennisgeving geacht te zijn gebeurd op het dag van de aanbieding van de brief bij de woonplaats van de betrokkene (cf. RvS 14 mei 2007, nr. 171.116) en niet bij het verstrijken van de termijn toegekend voor het ophalen van de aangetekende zending bij het postkantoor (RvS 8 juni 1983, nr. 23.342 en RvS 28 april 1987, nr. 27.843) of op de dag dat de betrokkene daadwerkelijk het betrokken aangetekend schrijven gaat afhalen (RvS 15 maart 2005, nr. 142.581).

De verwerende partij lijkt dan ook te moeten worden bijgetreden waar zij in haar aanvullend schrijven voorhoudt dat het beroep laattijdig voorkomt.

De Raad wijst er op dat de termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet van openbare orde is en strikt moet worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671). ”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

A. DECUYPER, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

A. DECUYPER

M. EKKA